

РЕШЕНИЕ

№ 2975

гр. София, 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 27.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4915** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-22221018004539-091-001/08.05.2019 година, потвърден с Решение №1400/16.06.2019 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт. Посочва се още, че същият е издаден при съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока необсъждане на всички събрани в хода на производството доказателства. Твърди се, че органите по приходите неправилно са отказали право на данъчен кредит по всички фактури ,като са игнорирали практиката на СЕО относно това кога и при какви условия се отказва право на данъчен кредит. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски. В съдебно заседание, жалбоподателят- Опус С.“ Е. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от адвокат И., редовно упълномощен, който заявя претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата- Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП- [населено място], редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, не изпраща представител.

Представителят на СГП прокурор М. намира предявената жалба за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото

доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № РД-01-803/07.06.2017 година на Директор ТД на НАП- С. е наредено функциите на компетентен орган по чл.122,ал.2 от т.1 от ДОПК да се изпълняват от поименно изброени органи по приходите, измежду който и М. С. Х. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ и определил техните заместници.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 03.08.2018 година М. С. Х. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ възложила да бъде извършена ревизия на [фирма] , определил състава на ревизирания екип- М. Й. В. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и П. С. С. -Старши инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- ДДС за периода - 13.03.2013 година-31.12.2015 година, срока, в който следва да завърши ревизията до три месеца ,считано от датата на връчване на заповедта за възлагане на ревизия.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 20.08.2018 година.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия от 19.11.2018 година органът, възложил ревизията М. С. Х. определила нов срок за завършване на ревизията до 20.12.2018 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 03.12.2018 година.

С нова Заповед за изменение на Заповед за възлагане на ревизия от 20.12.2018 година ,органът възложил ревизията М. С. Х. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ определила нов срок за завършване на ревизията до 20.01.2019 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 20.12.2018 година.

На 30.01.2019 година , органите по приходите съставили Ревизионен доклад № Р-2222108004539-092-001,с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди ,подробно посочени в него.

РД е връчен на 18.02.2019 година на жалбоподателя.

На 05.03.2019 година жалбоподателят депозирал до ревизиращия екип Искане за удължаване срока за представяне на писмено възражение срещу съставения РД.

С Уведомление за продължаване срока за представяне на доказателства по Ревизионния доклад, орган по приходите, включен в състава на ревизиращия екип продължил срока за представяне на възражение до 04.04.2019 година.

На 08.05.2019 година М. С. Х. на длъжност Началник сектор“ Ревизии“ и М. Й. В. на длъжност Главен инспектор по приходите издали обжалвания Ревизионен акт № Р-22221018004539-091-001, с който определили задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди , подробно посочени в него.

Ревизионният акт е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 28.05.2019 година.

На 11.06.2019 година дружеството жалбоподател депозирало жалба до Директор на Дирекция“ ОДОП“ , а последният с Решение № 1400/16.08.2019 година потвърдил обжалвания Ревизионен акт.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 02.09.2019 година.

На 16.09.2019 година жалбоподателят депозирал жалба до АССГ срещу издадения ревизионен акт.

По делото са събрани гласни доказателства, чрез които се установява механизмът на извършване на доставките от страна на доставчиците.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните основна и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Обжалваният Ревизионен акт №Р-22221018004539-091-001/08.05.2019 година е нищожен.

Още с ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ЗА НАСРОЧВАНЕ ОТ 30.06.2020 ГОДИНА, СЪДЪТ УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ЖАЛБАТА, ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ ЛИЦЕТО М. С. Х. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ВСИЧКИ ЗВР И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- НАЧАЛНИК СЕКТОР И Е ОПРЕДЕЛЕНА ЗА ОРГАН, КОЙТО МОЖЕ ДА ВЪЗЛАГА РЕВИЗИИ КЪМ ТЕЗИ ДАТИ НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ КАК Е ОПРЕДЕЛЕН СЪЩИЯТ ДА ИЗДАВА ЗВР НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ В ТОВА ЧИСЛО ПРОТОКОЛ ОТ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ИЛИ ДРУГ ДОКУМЕНТ, УДОСТОВЕРЯВАЩ, ЧЕ РЕВИЗИЯТА Е ВЪЗЛОЖЕНА НА НЕГО, М. Й. В. КЪМ Д. НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР, РД И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР ПО ПРИХОДИТЕ И Е ОПРЕДЕЛЕНА ЗА РЪКОВОДИТЕЛ НА РЕВИЗИЯТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ, П. С. С. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР, РД Е ЗАЕМАЛ ДЛЪЖНОСТТА- СТАРШИ ИНСПЕКТОР ПО ПРИХОДИТЕ, ЛИЦАТА, УЧАСТВАЩИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ИЗВЪРШВАНЕ НА РЕВИЗИЯ СА ПРИТЕЖАВАЛИ КВАЛИФИЦИРАН ЕЛЕКТРОНЕН ПОДПИС В ТОВА ЧИСЛО И УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТ ДОСТАВЧИКА ЗА ТАКЪВ, НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

Но по делото не се представиха доказателства за изрично посочените обстоятелства. Изначалната липса на компетентност/ материална/ у органите, определени да издават ЗВР именно на жалбоподателя, липсата на компетентност на посочения в ЗВР ръководител на ревизията, липсата на доказателства за това, че органите по приходите, които са участвали в ревизионното производство правят издадения ревизионен акт нищожен, непораждащ правни последици, като издаден от органи, непритежаващи материалната компетентност.

В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-свкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки

тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК/приложим по силата на преpraщaщата норма на параграф 2 от ДОПК/.Липсата на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предпоставя обявяването и. Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#), настоящият състав следва да приложи [чл. 173, ал. 2 АПК](#). Визираната разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#) е процесуална и при липсата на преходна разпоредба в [ДОПК](#) следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173,ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- С. за извършване на нова ревизия от компетентни органи.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва се присъдят разноски в размер на 1650 лева- заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева, внесена държавна такса и депозит за основна и допълнителна експертиза. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Вяска от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт № Р-22221018004539-091-001/08.05.2019 година, потвърден с Решение №1400/16.06.2019 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“, с който са установени задължения по ЗДДС на [фирма]- [населено място] ДДС за внасяне в размер на 93 888,37 лева и лихви за просрочие в размер на 49 380,39 лева/ общ размер на задължението по РА е 143 268 ,76 лева.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА НАЧАЛНИК СЕКТОР“ РЕВИЗИИ“ ПРИ ТД НА НАП- С. ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА НОВА РЕВИЗИЯ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПРИ ТЪЛКУВАНЕТО И

ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма]- ГР. С. СУМАТА ОТ 1650 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО , КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ „ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С..

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: